
Uchwała Okręgowej Rady Adwokackiej w Radomiu z 10 lutego 2006 r.

Palestra 51/3-4(579-580), 313

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

IZBA RADOMSKA

UCHWAŁA OKRĘGOWEJ RADY ADWOKACKIEJ W RADOMIU
Z 10 LUTEGO 2006 R.

Okręgowa Rada Adwokacka w Radomiu w pełni popiera stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z 8 lutego 2006 r. w sprawie zagrożeń niezawisłości sędziów, wyrażając solidarność ze środowiskiem sędziowskim.

W działaniach obecnego ministra sprawiedliwości daje się zauważyć oczywistą tendencję ku ograniczeniu niezawisłości sędziów oraz niezależności adwokatów (czego wyrazem jest m.in. projekt nakładania wysokich kar finansowych na jedną tylko stronę procesu karnego czy projekt odebrania adwokaturze sądownictwa dyscyplinarnego). Wypowiedź ministra sprawiedliwości w „Gazecie Prawnej” z dnia 8 lutego 2006 r., jakoby „korporacje zrzeszające tzw. wolne zawody prawnicze udowodniły ponad wszelką wątpliwość, iż nie dorosły do sprawowania obiektywnego, rzetelnego i bezstronnego sądownictwa dyscyplinarnego”, jest obraźliwa dla całej adwokatury jako zawodu zaufania publicznego. Powyższa wypowiedź jest przykładem nadużywania przez ministra stanowiska i wolności słowa. Wyraźne zaangażowanie emocjonalne ministra w zwalczanie niezależności adwokatury budzi najgłębsze zaniepokojenie.

Polska i Polacy zasługują na ustrój demokratyczny.